

Oktober

*Oktober draagt nog sporen
van de zomer
zoals
muggen die nog dansen
in het late licht*

*wat nog op de akkers ligt
vinden vogels
dat wat wij
niet meer ontwaren
want niets gaat ooit verloren
wat de aardeschoot
laat oogsten*

*twee talen spreekt oktober
die van stilte
die van het geluid*

*op lange draden
vezelen spreeuwen over
najaarswinden
wolken
regen
waar zij zullen gaan schuilen
nu kruinen haast kaal
en bladloos zijn*

*straks
als het mistgordijn
over het oktobertaferaal
getrokken wordt
het decor verandert
dan
ja dan...*

Mieke Geldhof

Uit: 'Spiegel der maanden' -Solstics 2007

Het gedicht begint met een herhaling van de titel, niet nodig tenzij... de dichter er wil op wijzen dat ze bij herhaling mijmert over wat de herfstmaand *'oktober'* zoal te bieden heeft. Een heel toegankelijk gedicht is het geworden dat de lezer via een mooi klankenspel laat genieten van al het moois wat de natuur te bieden heeft. Als je maar goed kijkt en luistert!

In *'Oktober draagt nog sporen van de zomer'* speelt Mieke Geldhof met de 'o-klank' alsof ze meteen haar verwondering en ook spijt wil uitdrukken. Een adempauze na *'zoals'* die we graag begrijpen als 'hoe moet ik nu kiezen uit al dat moois waardoor ik tijdens de zomermaanden vertederd werd.' Geniet van het klinkerrijm *'in het late licht /wat nog op de akkers ligt'* en ook verder in het geslaagde medeklinkerrijm *'vinden vogels/ dat wat wij'*. Poëzie op zijn best als het ook mag klinken! Een aanzet tot een liedje? En ondertussen geeft de dichteres ons een boodschap mee: wat wij niet *'ontwaren'* en beseffen, doen vogels in onze plaats: *'niets gaat ooit verloren/ wat de aardeschoot/laat oogsten'*. Een ode aan het scheppingsverhaal. In de derde strofe proeven we van het geluid van de stilte en nemen we de draad weer op in de vorm van *'lange draden/ vezelen spreuwen over/najaarswinden'*. Knap hoe we 'fezelen' en 'vezelen' gelijknamig gebruiken als een beschrijving van hoe de natuur – als een Gods geschenk met kleine draadjes – vezels – verweven is tot een geheel waar alles en iedereen zijn plaatsje kan vinden. Even herinneren toch aan het feit dat nu *'najaarswinden/ wolken/regen'* elkaar zullen opvolgen tot bomen *'bladloos'* worden om alweer een ander jaargetijde aan te kondigen. Nog even wachten tot *'straks een mistgordijn over het oktobertaferaal getrokken wordt/ en 'het decor verandert'*. En *'ja dan'* beseffen we met z'n allen in wat een heerlijk theaterstuk we worden meegenomen. Een aanzet tot genieten van elke maand, elk seizoen dat zich aandient. (HVdS)